

**CENTRUM
NAUCZANIA
DOMOWEGO**

EDUKACJA DOMOWA W PIGUŁCE KOMPENDIUM WIEDZY

SPIS TREŚCI

- Wstęp
- Edukacja domowa - czym jest ta forma nauczania?
- Jakie korzyści płyną z edukacji domowej?
- Jak przejść na edukację domową? Formalności i dokumenty
- Szkoła przyjazna, czyli jaka?
- Egzaminy w edukacji domowej
- Czy edukacja domowa jest bezpłatna?
- Fakty i mity o edukacji domowej
- Centrum Nauczania Domowego - wsparcie w edukacji domowej
- Jak dołączyć do Centrum Nauczania Domowego?

WSTĘP

Marzymy, aby nasze dziecko było szczęśliwe. Chcemy dla niego jak najlepszej drogi rozwoju, szukamy właściwego kierunku i indywidualnego podejścia. Pragniemy, by edukacja była dla niego wzmocnieniem mocnych stron, by rozwijała skrzydła i rozbudzała pasję.

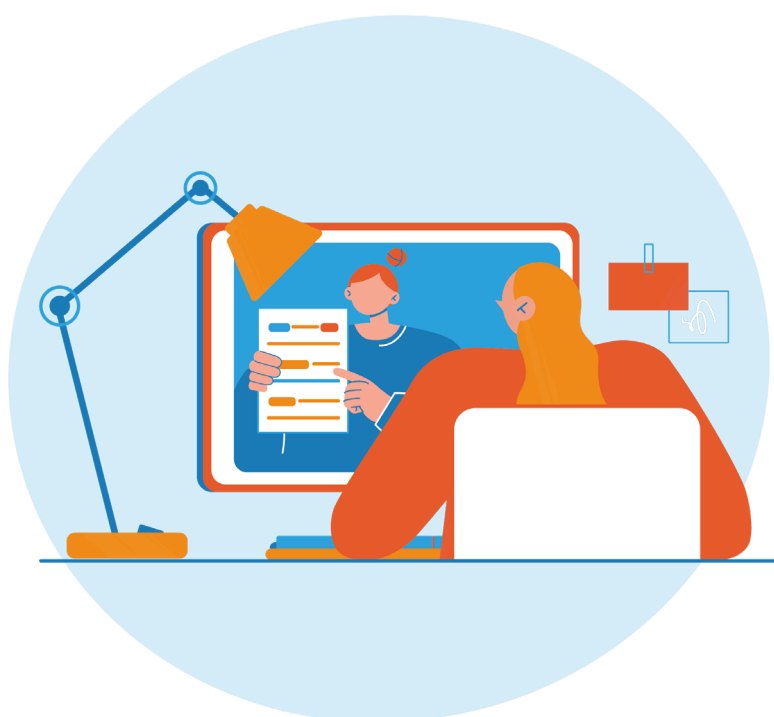
Edukacja domowa staje się odpowiedzią na potrzeby rodzin, które chcą mieć wpływ na edukację swoich dzieci. Cenią sobie wolność i niezależność, a to daje właśnie nauczanie domowe.

Nauka bez presji, oceniania, we własnym tempie i na własnych warunkach. Dziecko w tym trybie uczy się, kiedy chce i jak lubi. Bez przymusu, w przyjaznej atmosferze, wybierając narzędzia, materiały, z jakich będzie korzystało i grupy rówieśnicze, wśród których będzie czuło się komfortowo.

DO KOGO KIEROWANY JEST TEN PORADNIK?

Jest to kompendium wiedzy o edukacji domowej. Skierowane do rodziców, którzy szukają alternatywy dla tradycyjnej szkoły, myślą o przejściu na nauczanie domowe lub stawiają już pierwsze kroki ze swoim dzieckiem w tym trybie nauczania.

Mamy nadzieję, że poradnik spełni Wasze oczekiwania, będzie przewodnikiem i wsparciem w edukacji domowej. Powodzenia na nowej, edukacyjnej drodze!

EDUKACJA DOMOWA - CZYM JEST TA FORMA NAUCZANIA?

Edukacja domowa to spełnianie obowiązku szkolnego poza szkołą. Bez ławek, ocen i stresu. Nauka, którą można realizować w dowolnym miejscu i o dowolnej porze. Jest to forma kształcenia, w której odpowiedzialność za proces nauczania dziecka w miejsce szkoły biorą na siebie rodzice lub prawni opiekunowie. Tworząc program i wybierając metody kształcenia swoich dzieci, organizują ich edukację w sposób zindywidualizowany – adekwatnie do wieku, potrzeb, predyspozycji i zainteresowań, przy zachowaniu zgodności z wymaganym zakresem wiedzy.

Jeśli dziecko jednego dnia nie ma ochoty na matematykę, to uczy się historii. A do pierwszego przedmiotu wraca, jak będzie się czuło na siłach, bo ten tryb nauczania charakteryzuje się wolnością. Taka forma zdobywania wiedzy rozwija skrzydła i otwiera nowe możliwości dzieciom.

Skupienie na potrzebach i możliwościach dziecka otwiera zupełnie nowe perspektywy. Coś, co wydawało się nie do osiągnięcia przez nauczyciela z dość sporą grupą osób, jest na wyciągnięcie ręki w edukacji domowej. Każdy uczy się we własnym tempie i na własnych warunkach.

Jaki etap jest najlepszy, żeby zacząć edukację domową? W zasadzie każdy moment jest odpowiedni. Wiele zależy tutaj od indywidualnych potrzeb dziecka i rodziny. Edukację domową można rozpocząć w pierwszej klasie szkoły podstawowej, ósmej czy w liceum.

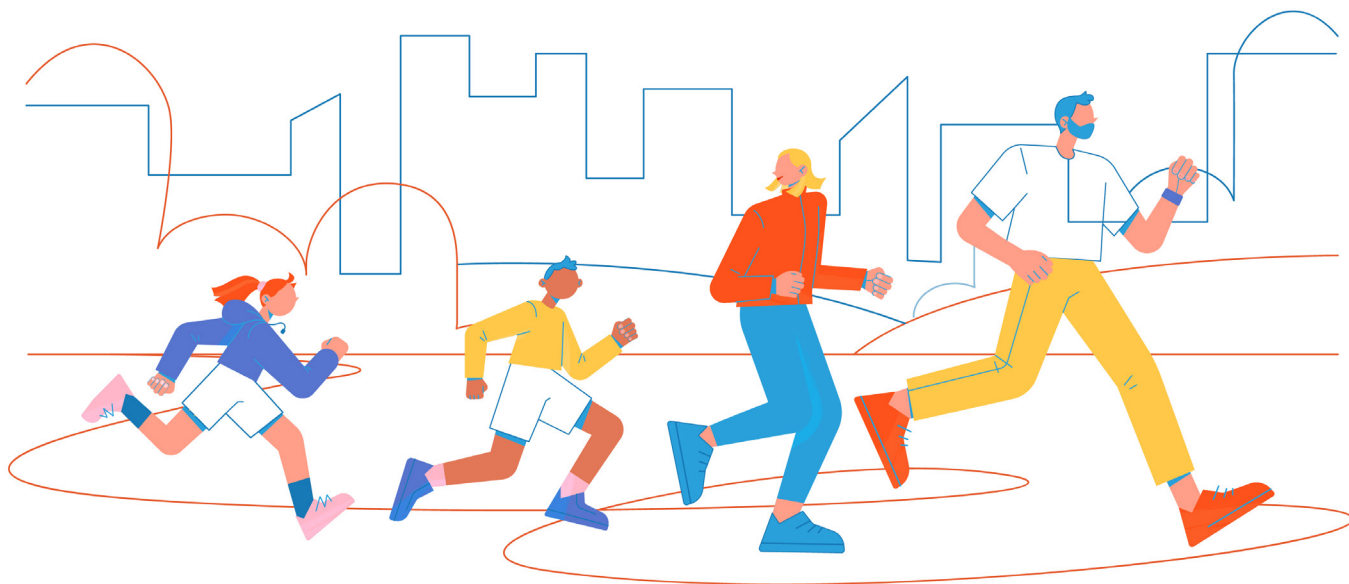
Coraz częściej na nauczanie domowe decydują się rodzice dzieci na etapie edukacji wczesnoszkolnej. Dziecko jest wtedy najbardziej ciekawe świata, a wolność, jaką daje edukacja domowa, pozwala na samodzielność i chęć zdobywania wiedzy na swój sposób. Dziecko, które nie jest ograniczone schematami, często narzuconymi przez szkołę, jest bardziej chłonne wiedzy i nabywa umiejętność samoedukacji. Edukacja domowa daje przestrzeń do rozpoznawania własnych talentów oraz pasji i rozwijania ich.

JAKIE KORZYŚCI PŁYNĄ Z EDUKACJI DOMOWEJ?

Tych korzyści jest naprawdę wiele, a każdy rodzic i dziecko będą odnajdywać w edukacji domowej inne zalety. Możemy wymienić kilka najważniejszych:

- rodzic jest pierwszym naturalnym nauczycielem swojego dziecka - czuje się ono pewnie i swobodnie w środowisku, które zna,
- indywidualne podejście i skupienie się na potrzebach dziecka - pozwala na rozwijanie mocnych stron i zainteresowań,
- swoboda w działaniu - nauka nie musi odbywać się tylko w jednej sali, nie ma ograniczeń, jeśli chodzi o źródła wiedzy, a każdy dzień może wyglądać inaczej,
- duża kontrola nad rozwojem - rodzic może na bieżąco dostrzegać zapotrzebowanie dziecka i pomóc mu osiągać wyznaczone cele,
- szansa na wyeliminowanie wielu czynników powodujących spadek kondycji psychicznej dzieci i młodzieży,
- bezstresowe podejście - nie ma codziennych kartkówek, sprawdzianów, oceniania,
- możliwość eksperymentowania - swoboda w działaniu i zdobywaniu wiedzy, ograniczać może nas tylko własna wyobraźnia,
- czas na rozwijanie talentów - dziecko zyskuje dużo wolnego czasu, który może wykorzystać na rozwijanie swoich zainteresowań,
- szansa dla dzieci z niepełnosprawnościami - rodzice uczniów z orzeczeniami, które specjalizują się we wspieraniu dzieci z trudnościami.
- radość i uśmiech dziecka, dla którego nauka nie jest przykrym obowiązkiem, a pasją do zdobywania wiedzy!

JAK PRZEJŚĆ NA EDUKACJĘ DOMOWĄ?

FORMALNOŚCI I DOKUMENTY

Przeniesienie dziecka na edukację domową, czyli sformalizowanie decyzji o zmianie systemu nauki, to kolejny krok, który musi podjąć rodzic.

Wedle prawa oświatowego na nauczanie domowe można przejść w dowolnym momencie w trakcie roku szkolnego. Co zrobić po kolei i jakie zgromadzić dokumenty, by spełniać obowiązek szkolny poza szkołą, czyli innymi słowy, przejść na nauczanie domowe?

Procedura nie jest skomplikowana, jak czasem wydaje się rodzicom. Wystarczy złożyć kilka wymaganych dokumentów aplikacyjnych.

Co będzie nam potrzebne? Rodzic lub opiekun musi przygotować:

- wniosek do dyrektora szkoły z prośbą o zezwolenie na spełnianie obowiązku szkolnego poza szkołą,
- oświadczenie o zapewnieniu dziecku warunków umożliwiających realizację podstawy programowej,
- zobowiązanie do przystąpienia dziecka do egzaminów klasyfikacyjnych.

Kolejnym krokiem jest wybranie szkoły, do której formalnie zostanie zapisane dziecko. W tej placówce składany jest komplet dokumentów. Najlepiej, jeśli wybierzemy tzw. "szkołę przyjazną" edukacji domowej. Czym charakteryzują się takie placówki? Opiszemy w osobnym rozdziale.

Dyrektor szkoły na decyzję i rozpatrzenie dokumentów ma 30 dni, w praktyce jednak trwa to o wiele krócej.

Zdarza się, choć niezwykle rzadko, że dyrektor szkoły nie godzi się na edukację dziecka poza szkołą. Znając sytuację rodzinną danego dziecka, może uznać, że uczeń np. nie będzie miał wystarczających warunków umożliwiających mu realizowanie podstawy programowej. Takie sytuacje są jednak marginalne.

Warto pamiętać, że decyzja o przejściu na edukację domową nie jest decyzją na całe życie. Uczeń może wrócić do szkoły, w każdym momencie. Nawet w trakcie roku szkolnego.

Nie warto z obawy i lęku zabierać sobie i dziecku szansy i możliwości wyboru. Nawet jeśli nie jesteśmy pewni, czy taki rodzaj edukacji będzie nam bliski, zawsze można spróbować. Jeśli się sprawdzi, to może być dla rodziny wspaniała przygoda, jeśli natomiast okaże się, że w Waszym przypadku szkoła stacjonarna była lepszym rozwiązaniem – zawsze można wrócić do szkolnej ławki.

SZKOŁA PRZYJAZNA, CZYLI JAKA?

Decyzja o rozpoczęciu edukacji domowej pociąga za sobą szereg kolejnych, między innymi wybór szkoły, z którą rodzic będzie współpracował. Rodzic ma tutaj pełną dowolność. Może wybrać szkołę, do której dziecko było już zapisane lub wybrać placówkę, która jest “szkołą przyjazną” edukacji domowej.

Niewątpliwie jedną z podstawowych rzeczy, jaką charakteryzuje się “szkoła przyjazna” jest znajomość przez placówkę przepisów dotyczących edukacji domowej. To bardzo ważny element, choć wydaje się oczywisty. Wiele szkół niestety nie wie, czym edukacja domowa w ogóle jest. Tzw. “szkoły przyjazne” znają przepisy prawa oświatowego dotyczące tej formy nauczania, znają zasady i mają doświadczenie w prowadzeniu dzieci w edukacji domowej. Wiedzą, jakie dokumenty rodzic powinien złożyć i w jakim terminie. Taka placówka umożliwia dziecku także dostęp do pomocy naukowych, od podręczników po platformy edukacyjne.

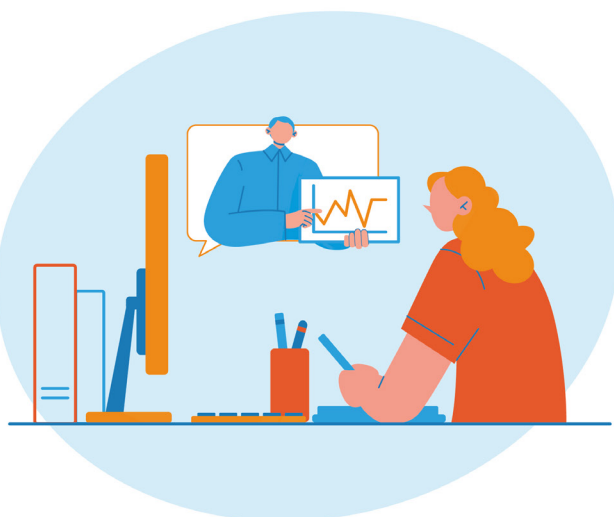
Kolejny ważny punkt, to egzaminy końcoworoczne, które powinny być przeprowadzane w atmosferze pełnej ciepła, gdzie uczeń czuje się naprawdę dobrze.

Szkoła przyjazna zna specyfikę trybu nauczania, jakim jest edukacja domowa, umożliwia uczniom zdawanie egzaminów “blokowo” – czyli pozwala uczniowi rozłożyć egzaminy w trakcie roku szkolnego, by nie musiał zdawać wszystkich przedmiotów w czerwcu, ale już w styczniu mógł zacząć podchodzić do pierwszych egzaminów. Szkoła przyjazna pozwala także na indywidualne wybranie terminów egzaminów. Nie narzuca, a wspólnie z rodzicem takie terminy ustala.

Przyjazność to też forma dostosowania wymagań edukacyjnych i danie uczniowi możliwości zaprezentowania umiejętności z danego przedmiotu w różnoraki sposób.

Często rodzice, decydując się na zapisanie dziecka do szkoły, która prowadzi edukację domową, mają swoje powody. Czasami są to stany lękowe bądź obawy przed odpowiedziami ustnymi dziecka. Tak naprawdę każda rodzina, to inne przyczyny i inne problemy. Ta otwartość szkoły powinna być ukierunkowana na indywidualne potrzeby ucznia.

I na koniec szkoła przyjazna stwarza taką atmosferę, gdzie uczniowie i rodzice całej społeczności mają możliwość integrowania się, tworzenia więzi i budowania relacji.

EGZAMINY W EDUKACJI DOMOWEJ

W edukacji domowej nie ma zadań domowych, kartkówek, sprawdzianów. Są tylko roczne egzaminy klasyfikacyjne z podstawy programowej, które uczeń musi zdać, aby dostać promocję do następnej klasy. Egzaminy mogą się odbyć pod koniec roku, ale także i w trakcie, jeśli uczeń jest już gotowy z konkretnego przedmiotu.

Każdy przedmiot z podstawy programowej jest zaliczany osobno, w formie pisemnej i ustnej. W edukacji domowej nie ma natomiast takich przedmiotów jak: muzyka, plastyka, technika, wychowanie fizyczne, etyka czy religia. Uczniowie nie otrzymują również oceny z zachowania.

Egzamin klasyfikacyjny to dla szkoły jedyna forma weryfikacji wiedzy przyswojonej przez ucznia podczas całego roku szkolnego. Na jego podstawie wystawiane są oceny na świadectwie szkolnym. To jak powinien wyglądać taki egzamin w edukacji domowej, jest uregulowane w prawie oświatowym.

Za organizację egzaminów odpowiada szkoła, do której zapisany jest uczeń. Egzamin przeprowadza komisja powołana przez dyrektora szkoły w terminie ustalonym wspólnie z rodzicem. Zakres materiału obowiązujący na egzaminie powinien być ustalony już na początku roku szkolnego. Dzięki temu uczeń ma czas na spokojne przygotowanie.

Dla wielu rodziców przygotowanie do egzaminów może budzić lekki stres. Jest to jednak ciekawe wyzwanie i tak trzeba je traktować. Dzieci w edukacji domowej uczą się samodzielności i odwagi – to są cechy, które w życiu dorosłym pomogą im osiągnąć sukcesy.

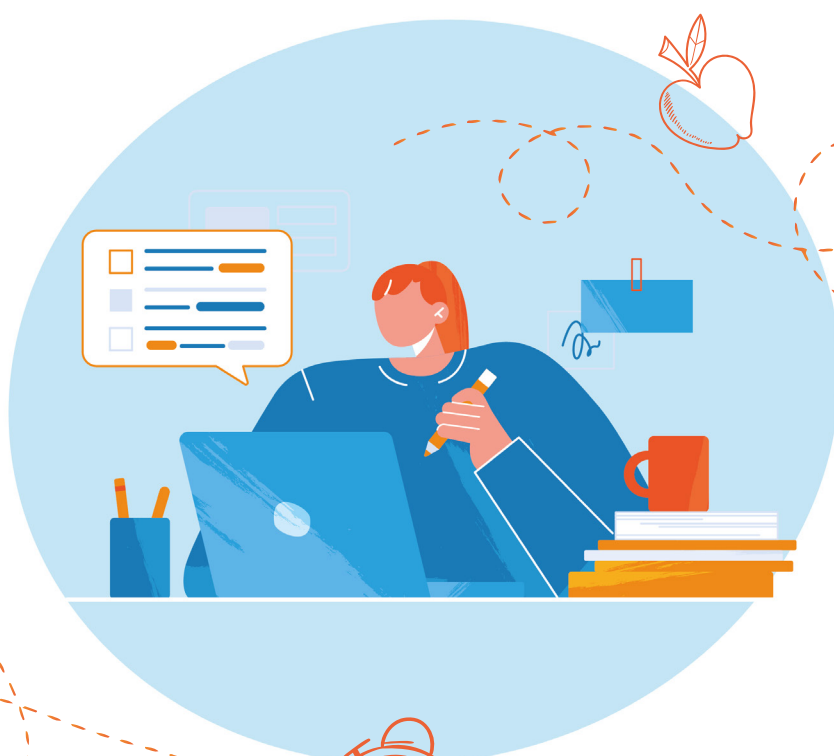
Kolejną ważną kwestią jest wyznaczenie sobie celów, a więc ustalenie ze szkołą zakresu materiału, z jakiego odbędzie się egzamin klasyfikacyjny. Podstawa programowa jest jedna dla dzieci w całej Polsce. Jednak w poszczególnych szkołach mogą pojawić się różnice programowe. Wynika to z faktu, że podstawa programowa jest określona na dany etap kształcenia, a nie na konkretną klasę.

W każdej szkole zakres materiału może się więc nieznacznie różnić. Dlatego ważne jest, aby już na początku roku ustalić z dyrektorem szkoły, jaki zakres materiału będzie obowiązywał na egzaminie i z czego tak naprawdę uczeń ma się przygotować.

W klasach 1-3 szkoły podstawowej na świadectwie obowiązuje ocena opisowa. Nauczyciel przekazuje rodzicowi po egzaminie wskazówki, z czym dziecko poradziło sobie doskonale, a nad czym jeszcze warto popracować. W starszych klasach przedmiotów jest znacznie więcej i z pewnością jest to dużo większe wyzwanie, jednak dzieci bez problemu radzą sobie na egzaminach. Nawet jeśli jakiś przedmiot stanowi dla nich trudność, to mają możliwość uzupełnienia wiedzy i przystąpienia do egzaminu w kolejnym terminie. To, co jest niezwykle ważne to elastyczność w kwestii ustalania terminów egzaminów.

Egzaminy można rozłożyć sobie na okres całego roku szkolnego, a więc przez pierwsze dwa miesiące można uczyć się tylko języka polskiego i historii, zdać materiał, a następnie przejść do matematyki i fizyki. Taką blokową formę zdawania egzaminów wybiera bardzo wielu uczniów. Jedynym warunkiem jest przystąpienie do weryfikacji wiedzy przed zakończeniem zajęć dydaktycznych (w czerwcu), a w wyjątkowych przypadkach można zdawać również egzaminy w wakacje. Wielu uczniów jednak chwali się tym, że wakacje zaczynają już w marcu.

Egzamin klasyfikacyjny to przede wszystkim ciekawe wyzwanie, a znając zakres materiału i mając dostęp do materiałów edukacyjnych, bez problemu można zrealizować całą podstawę programową w domu. Co więcej, dzieci w edukacji domowej są często lepiej przygotowane do egzaminów państwowych niż dzieci, uczące się w trybie stacjonarnym. A to dzięki indywidualnemu podejściu do edukacji dziecka. Rodzic, obserwując postępy w nauce, jest w stanie skupić swoją uwagę na zagadnieniach, które sprawiają największą trudność. Dzieci uczą się również poprzez doświadczanie, a nie na pamięć, co pozwala im dłużej cieszyć się znajomością wiedzy i potrafią wykorzystać ją w codziennym życiu.

CZY EDUKACJA DOMOWA JEST BEZPŁATNA?

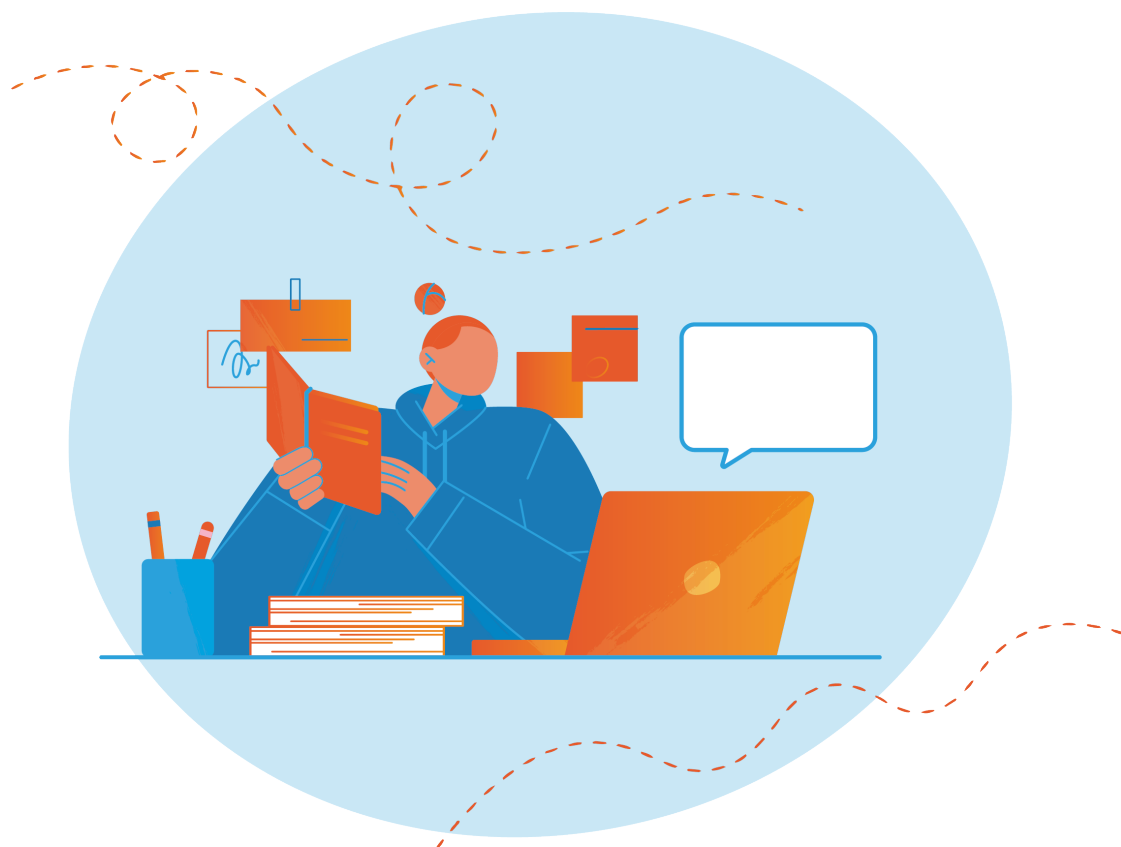
Nauka poza szkołą – jak, gdzie i kiedy chcesz. Brzmi jak sen? A co jeśli powiemy, że to możliwe, a w dodatku bezpłatne! Naukę na własnych zasadach umożliwia edukacja domowa, czyli w pełni legalna forma nauki, dostępna w Polsce już od ponad 30 lat. Dlaczego nauczanie domowe jest darmowe? Na jakie koszty trzeba się przygotować, decydując się na tę formę nauki?

Edukacja domowa w obecnej formie funkcjonuje w Polsce od 1991 roku. Najważniejsze w tej formie nauki jest przekazanie całej podstawy programowej na danym poziomie oraz przystąpienie do corocznych egzaminów, organizowanych przez szkołę.

Powołując się na przepisy prawa oświatowego, każda szkoła może przyjąć dziecko na edukację domową. Co oznacza, że samo przejście na nauczanie domowe i późniejsze realizowanie podstawy programowej w tym systemie nic nie kosztuje. W dodatku wybranie szkoły przyjaznej edukacji domowej gwarantuje możliwość uczestniczenia w dodatkowych zajęciach organizowanych przez szkołę, egzaminy w przyjaznej atmosferze oraz pomoc pedagogów i nauczycieli.

Nauka w domu to redukcja wydatków związanych z edukacją dziecka. Rodzic między innymi nie wydaje środków na opłaty związane ze szkołą. Dodatkowo cały koszt wyprawki jest znacznie niższy niż w zwykłej szkole. Dziecko uczy się w dowolny sposób i nie jest konieczne kupowanie licznych zeszytów, podręczników czy pomocy dydaktycznych.

Rodzice w edukacji domowej decydują się na naukę przez doświadczenie. Ta forma kształcenia rozwija u dzieci kompetencje przyszłości, takie jak rozwijanie przedsiębiorczości, wielojęzyczności czy umiejętności pracy w zespole. Rozwijanie tych umiejętności związane jest z poznawaniem świata w inny sposób niż nauka z podręczników.

FAKTY I MITY O EDUKACJI DOMOWEJ

Na temat edukacji domowej krąży wiele mitów, stereotypów i nieprawdziwych opinii. Choć ten tryb nauczania należy do jednej z najstarszych i najlepiej sprawdzających się form edukacji u wielu osób nadal budzi zdziwienie i silne emocje. Pojawiają się też pytania: "Czy to jest legalne?", "Czy to jest drogie?", "Czy jest czasochłonne", "Czy rodzic musi zrezygnować z pracy?" I opinie: "To sposób nauczania zarezerwowany dla wąskiego grona z kręgów religijnych", "Dziecko będzie odludkiem a rodzic, który nie ma wykształcenia pedagogicznego, nic go nie nauczy", "To wymysł i fanaberia rodzica".

Na początek ustalmy – edukacja domowa jest prawnie usankcjonowaną formą spełniania obowiązku szkolnego poza szkołą, którą reguluje ustawa Prawo Oświatowe (Art. 37 ust.1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r.) i jest trybem nauczania dostępnym dla każdego dziecka i każdej rodziny bez względu na światopogląd, wyznanie czy system wartości.

Mit 1 - Moje dziecko nie będzie miało przyjaciół

W polskim społeczeństwie wciąż panuje przeświadczenie, że dzieci, które są kształcone w trybie edukacji domowej, będą aspołeczne. Rodzice boją się, że ich dziecko będzie odludkiem bez znajomych i przyjaciół. Pewność, że dziecko musi nawiązywać relacje tylko w szkole i tylko kontakt z rówieśnikami daje możliwość prawidłowego rozwoju, zniechęcają wielu do podjęcia decyzji o nauczaniu domowym.

Nie tylko szkoła uczy zachowań społecznych i funkcjonowania w grupie. Dzieci w edukacji domowej nie uczą się wyłącznie w domu. Nadal mogą spędzać czas z rówieśnikami, uczestniczyć w zajęciach pozalekcyjnych i warsztatach czy pielęgnować swoje talenty na kółkach zainteresowań. Na te ostatnie właśnie dzięki edukacji domowej mają więcej czasu. Przyjaciół zdobywają w różnych miejscach, może to być popołudniowa szkoła muzyczna, harcerstwo, czy treningi sportowe.

Na podstawie naszego doświadczenia pracy z rodzicami i dziećmi możemy wręcz stwierdzić, że dzieci w edukacji domowej często są aktywniejsze niż w szkole. Uczą się samodzielności w budowaniu przyjaźni, co w połączeniu ze swobodą wpływa na ich późniejszą pewność siebie.

Mit 2 - Rodzic bez wykształcenia pedagogicznego nie poradzi sobie z nauczaniem dziecka

Aby rozpocząć edukację domową z dzieckiem, rodzic nie musi spełniać wymagań formalnych związanych z wykształceniem. Posiadanie uprawnień pedagogicznych nie jest wymagane.

Przy obecnym dostępie do materiałów oraz platform edukacyjnych dzieci są w stanie uczyć się niemalże samodzielnie, przy wsparciu i pokierowaniu przez rodziców. To, jak dzieci poradzą sobie w edukacji domowej, nie ma zbyt wiele wspólnego ani z wykształceniem rodziców, ani zasobnością portfela. To, czego dzieci potrzebują, to rodzica entuzjastycznie nastawionego do nauki i zaangażowanego w proces edukacji.

Mit 3 - Dziecko nie nauczy się w domu tyle ile nauczy się w szkole

Wielu rodziców zakłada, że dzieci spędzają czas produktywnie i kreatywnie pod okiem specjalistów, którzy nieustannie dbają o podnoszenie poziomu wiedzy. Przez to wydaje im się niemożliwe nauczenie dziecka tego wszystkiego, czego nauczyciele różnych specjalności uczą w szkole. Prawda jest jednak taka, że wiele dzieci nie może się skupić na lekcji i nie wynosi z niej prawie żadnej wiedzy czy umiejętności, przez co po powrocie do domu muszą spędzić kolejne godziny na samodzielnej nauce. A gdzie w tym wszystkim czas na rozwijanie dodatkowych umiejętności i pasji?

Wychodząc ze szkolnej ławki, dziecko poznaje świat z innej perspektywy. Uczy się poprzez działania, co jest po pierwsze bardziej efektywne, a po drugie dowiaduje się więcej niż tylko z podręcznika. Współcześnie kładzie się nacisk na kompetencje XXI wieku, z którymi niestety młode pokolenie miewa problemy.

Dzieci w edukacji domowej mają o wiele więcej czasu na naukę dodatkową, na rozwijanie pasji i umiejętności, niż dzieci w szkole. Mogą w pełni poświęcić się swoim zdolnościom, które wykraczają poza podstawę programową. Kompetencje, które zdobędą, zdecydowanie dadzą im lepsze możliwości na rynku pracy.

Mit 4 - Edukacja domowa jest czasochłonna

Przy odpowiedniej organizacji czasu realizacja podstawy programowej w domu zajmuje mniej czasu niż w szkole, dzięki czemu dzieci mogą rozwijać swoje pasje. Warto zadbać o dobry plan dnia, aby nauka i odpoczynek rozkładały się równomiernie. Jest to także dobra okazja do nauki zarządzania czasem.

W edukacji domowej jest także możliwość wcześniejszego zdawania egzaminów klasyfikacyjnych, dzięki czemu dziecko może mieć dłuższe wakacje.

Mit 5 - Jeden rodzic musi zrezygnować z pracy

Z pogodzeniem edukacji domowej z codziennymi obowiązkami jest podobnie, jak w przypadku nauki w szkole z tą różnicą, że ma się więcej elastyczności i możliwości.

Zarówno w szkole, jak i w domu dziecko musi pilnować systematyczności, żeby nie mieć zaległości w nauce. W odróżnieniu od nauki w szkole dzieci w nauczaniu domowym mają większą swobodę w tym, ile czasu poświęcą nauce. Aby zajęcia domowe nie zakłócały nauki, warto wydzielić czas i przestrzeń do edukacji. Załóżmy, że dziecko uczy się tylko w swoim pokoju i nikt mu wtedy nie przeszkadza. Taka praktyka wyrabia dobry nawyk i pomaga w skupieniu.

Dobra organizacja to podstawa. Aby pogodzić obowiązki domowe z nauką, warto zrobić grafik i wszystko wcześniej zaplanować. W tym przypadku nie ma idealnego rozwiązania dla wszystkich. Wpływają na to różne czynniki jak praca rodziców, zajęcia dodatkowe dzieci, stałe zajęcia domowe. Każdy pracuje w innym trybie i ma różne potrzeby. Nauka od 8:00 do 14:00 nie sprawdzi się dla każdego, zwłaszcza że dzieci mają różny stopień produktywności w ciągu dnia.

Z drugiej strony pojawia się pytanie, jak pogodzić edukację domową z pracą. Otóż nie zawsze jest to konieczne, aby jeden rodzic zrezygnował z pracy, by zapewnić stałe wsparcie dziecku. Na pewno jest to bardzo pomocne, ale starsze dzieci z pewnością mogą sobie poradzić samodzielnie. Wystarczy regularnie sprawdzać ich postępy.

Obecnie sporo osób pracuje zdalnie, co rozwiązuje problem opieki młodszego dziecka podczas nieobecności rodzica. W takiej sytuacji zalecane jest wydzielenie przestrzeni dla osoby pracującej i dla dziecka, aby nie rozpraszali się nawzajem. Alternatywnie opiekę młodszemu dziecku w edukacji domowej mogą zapewnić dziadkowie lub starsze rodzeństwo, które jest już w stanie zająć się młodszym bratem lub siostrą. W ciągu dnia dziecko może też brać udział w zajęciach rozwijających, sportowych, a podstawy programowej uczyć się popołudniami.

Coraz częściej pojawiają się też świetlice lub grupy zakładane przez rodziców, w których dziecko może się uczyć i rozwijać z rówieśnikami pod okiem opiekuna lub jednego z rodziców. Jest to idealne rozwiązanie dla tych dzieci, które lepiej uczą się w grupie niż indywidualnie.

Mit 6 - Edukacja domowa to nauczanie zdalne

Termin nauczania zdalnego pojawił się podczas pandemii Covid-19 i oznacza tryb nauki zorganizowanej przez szkoły na różnych platformach (np.: Classroom, Teams, Zoom), gdzie nauczyciele prowadzą lekcje ze swoich przedmiotów on-line, zachowując procedury nauczania funkcjonujące w szkole stacjonarnej: weryfikują wiedzę za pomocą tekstów, sprawdzianów i ustnych odpowiedzi, sprawdzają frekwencję, stawiają oceny i zadają prace domowe.

W przeciwieństwie do nauki zdalnej, w edukacji domowej dziecko prowadzone jest przez rodzica-edukatora. Rodzic ma wolny wybór w doborze narzędzi i materiałów edukacyjnych. Dziecko uczy się w sposób spersonalizowany i asynchroniczny. Pracuje w swoim tempie dostosowanym do możliwości i kondycji. Nie ma ocen cząstkowych, sprawdzianów i prac domowych. Wiedza jest weryfikowana w postaci rocznego egzaminu klasyfikacyjnego.

CENTRUM NAUCZANIA DOMOWEGO - WSPARCIE W EDUKACJI DOMOWEJ

Misją Centrum Nauczania Domowego jest wspieranie rodziców i opiekunów w nauczaniu dziecka poprzez edukację domową. Towarzyszymy rodzinom w edukacyjnej podróży. Na każdym kroku prowadzimy Was w procesie kształcenia Waszego dziecka, od chwili zapisu, pomagając w formalnościach, po codzienną naukę.

Motywujemy i służymy dydaktycznym oraz merytorycznym doświadczeniem. Podpowiadamy jak uczyć, oprowadzamy po świecie wymagań edukacyjnych i pokazujemy, że nauka zgodna z podstawą programową może być ciekawa.

Łączymy kreatywne metody nauczania z nowoczesnymi technologiami. Wierzymy, że najlepszą formą edukacji jest nauka spersonalizowana. Oferujemy pełne wsparcie na każdym etapie edukacji i rozwijamy społeczność edukatorów domowych.

Opcje z których możesz korzystać zapisując dziecko do
Centrum Nauczania Domowego to:

Internetowa Platforma Edukacyjna

Platforma, która zawiera narzędzia i treści, umożliwiające naukę w domu. Razem z dzieckiem możecie swobodnie korzystać z dużej ilości materiałów edukacyjnych, bogatych w filmy, animacje, piosenki i gry edukacyjne.

Jak korzystać z platformy? Każdy rodzic otrzymuje login i hasło do konta dziecka. Platforma jest dostępna 24 godziny na 7 dni w tygodniu, co pozwala dostosować naukę do indywidualnego grafiku zajęć Twojej rodziny. Nauka podzielona jest na pory roku i tygodnie, co ułatwia organizację zajęć.

Rano język polski, potem lekcja gry na fortepianie, wspólne gotowanie, a wieczorem łamigłówki matematyczne? Z nami wszystko jest możliwe. I elastyczne. To Ty ustalasz wspólny plan pracy z dzieckiem, a my podsuwamy gotowe materiały!

Webinaria przedmiotowe

Nie masz wykształcenia pedagogicznego i obawiasz się, że nie podołasz roli bycia nauczycielem dla swojego dziecka? Nie zapominaj, że rodzic i tak niezależnie od siebie jest pierwszym wychowawcą dziecka. Od narodzin dziecko naśladuje dorosłego. Obserwuje zachowanie rodzica, a potem próbuje zrobić to samo. Nauczanie jest podstawową umiejętnością każdego rodzica.

No tak, ale sznurowanie butów i mycie zębów to nie to samo, co wyjaśnianie wzoru skróconego mnożenia i reakcji chemicznych... Wiemy o tym doskonale, dlatego zachęcamy do wzbogacania nauki Webinariami. Są to 45-minutowe zajęcia on-line z nauczycielami. Każde Webinarium jest podsumowaniem minionego tygodnia nauki. Zajęcia prowadzone są poprzez platformę używaną do wideokonferencji i wyposażoną w tablicę multimedialną. Dzieci widzą nauczyciela na obrazie z kamery. Wszyscy komunikują się za pośrednictwem czatu, który jest widoczny podczas lekcji. Nauczyciele prowadzą lekcje w formie wykładu, uzupełniając go licznymi prezentacjami, grami, zabawami, testami i filmami. Dzięki temu dzieci z chęcią uczestniczą w zajęciach, bawiąc się i ucząc jednocześnie.

Spotkania integracyjne

A może chciałbyś, aby Twoje dziecko regularnie spotykało się z kolegami i koleżankami z klasy? Weź udział w projekcie Spotkań integracyjnych, gdzie uśmiech i dobra zabawa to podstawa! Widzimy się na platformie ZOOM. To tutaj między innymi poznajemy się, rozmawiamy na różne tematy, dzielimy się swoimi problemami, motywujemy się, pomagamy sobie nawzajem.

Razem tworzymy społeczność edukatorów domowych. Organizujemy również mnóstwo wydarzeń na żywo tzw. EduTripów, które pozwalają poszerzyć grono znajomych, stworzyć wspólne wspomnienia z niezapomnianych wyjazdów. Nasze spotkania odbywają się w różnych miejscach na terenie Polski. Podczas spotkań dzieci biorą udział w ciekawych warsztatach, a rodzice mają czas na rozmowy o edukacji domowej oraz spotkania ze specjalistami.

Pamiętamy również o rodzicach: dla nich również organizujemy wydarzenia online zarówno integracyjne, jak i edukacyjne z najlepszymi specjalistami. Ciągłe rozwijamy się w tym kierunku, a nasze pomysły przerastają nasze najśmielsze oczekiwania.

